

فاجعه 20 ژانویه باکو با طراحی ک.گ.ب و همراهی جبهه خلق اتفاق افتاد

زرتشت علیزاده، کارشناس برجسته سیاسی جمهوری آذربایجان تاکید کرد: «فاجعه 20 ژانویه بر اثر طراحی ک.گ.ب. و اجرای آن توسط "جبهه خلق" و ائلچی بیگ ایجاد شد تا حیدر علی اف به حاکمیت در جمهوری آذربایجان بازگردد و حاکمیت کنونی برقرار شود.»

به گزارش آران نیوز، زرتشت علیزاده در گفتگو با بخش آذری رادیو آزادی آمریکا گفت: «حاکمیت کنونی جمهوری آذربایجان بر روی چهار پایه استوار است؛ (1) رستاخیز (دیرچلیش & ndash; تجمعات ماه نوامبر 1989 باکو که با این نام از آن یاد می شود) ، (2) همبستگی (همرأی لیک & ndash; وقایع منتهی به عبور مردم جمهوری آذربایجان به ایران در اواخر 1989 که به این نام از آن یاد می شود)، (3) 20 ژانویه و (4) رهایی (قورتولوش- رهایی از حاکمیت بی درایت "جبهه خلق" و بازگشت حیدرعلی اف به قدرت در باکو در سال 1993). بر مبنای این وقایع، حاکمیت کنونی جمهوری آذربایجان به قدرت رسیده است. اگر این وقایع روی نداده بودند، حاکمیت کنونی در جمهوری آذربایجان برقرار نمی شد.»

زرتشت علیزاده درباره علت تکمیل نشدن تحقیقات درباره علل وقوع فاجعه 20 ژانویه (حمله ارتش سرخ به باکو و کشتار بیش از 170 نفر در آن روز) پس از گذشت 30 سال گفت: «حاکمیتی که یکی از پایه های استقرارش وقوع رویداد 20 ژانویه است، هیچ میلی به تحقیق و روشن شدن علل واقعی این رویداد ندارد و طبیعی است که خودش را افشاء نمی کند. زیرا، واقعه 20 ژانویه نتیجه یک رشته خرابکاری ها بود. برای شکل گیری واقعه 20 ژانویه، تدابیری اتخاذ شده بود؛ اول اینکه در میان جنبش مردمی که در آن زمان شکل گرفته بود، جاسوسان ک.گ.ب. را نفوذ دادند. تدبیر دوم این بود که اهداف و مقاصد رسمی که در مرام نامه "جبهه خلق" نوشته شده بود، کنار گذاشتند و به کارهایی پرداختند که اصلا در آن مرام نامه در نظر گرفته نشده بودند. از جمله، دبیران اول را در 17 شهرستان جمهوری آذربایجان به شیوه خشونت آمیز برکنار کردند. تاکنون مورخان جمهوری آذربایجان این را بررسی نکرده اند که این 17 دبیر اول برکنار شده توسط "جبهه خلق" کدام ها بوده اند؟ دبیران اولی که عملیات براندازی علیه آنها اجرا می شد، افرادی بودند که به عبدالرحمان وزیروف، دبیر اول وقت حزب کمونیست آذربایجان شوروی وفادار بودند. اما، به دبیران اول قدیمی و افراد مافیای حزبی (افراد وابسته به حیدرعلی اف و ک.گ.ب.) کاری نداشتند. مثلا در شهرستان خاچماز، چنگیز فرج اف، دبیر اول وقت این شهرستان را برانداختند. زیرا، او به دستور عبدالرحمان وزیروف، رسیدگی به پرونده فساد مالی بزرگی را شروع کرده بود که به فساد سردمداران مافیای حزبی متصل بود. براندازی دبیران اول غیرمرتبط با مافیای حزبی قدیمی، بر اساس طراحی هایی بود که به جنبش خلقی ارتباطی نداشت.»

زرتشت علیزاده گفت: «جنبش خلقی در جمهوری آذربایجان براساس آمال و اهداف نوسازی و اصلاحات دموکراتیک و انتقال حاکمیت به مردم، شکل گرفته بود. اما، کارهایی که سازمان "جبهه خلق" با سوار شدن بر روی "جنبش خلق"، به سمت آن سوق یافت و مجری آنها شد، به این منظور بود که حاکمیت را از یک طیف گرفته، به طیف قدیمی تحویل بدهند. برخی حرکت های مردمی هم که در آن زمان شکل می گرفت، وقتی بررسی می کردیم می دیدیم که سرنخ آن به سردمداران "جبهه خلق" می رسد. وقتی به آنها می گفتیم که چرا این کارها را که با مرام نامه "جبهه خلق" مغایر است و زیان بزرگی را به "جبهه خلق" وارد می کند، جواب می دادند که شما در این امور دخالت نکنید، این ها "جنبش مردمی" است!»

این کارشناس سیاسی که خود نیز تا هفتم ژانویه 1990 عضو "جبهه خلق" بود و نهایتا در اعتراض به اقدامات سردمداران پان ترکیست "جبهه خلق" از عضویت آن خارج شد، افزود: «اعضای مافیای حزبی قدیمی، تیم حیدر علی اف بودند که طراحی های خود را به دست "جبهه خلق" اجرا می کردند. اعضای مافیای قدیم، دبیران اولی را که به تیم عبدالرحمن وزیروف مربوط بود، برکنار می کردند. هر جا که توانایی داشتند، خودشان این کارها را می کردند و هر جایی هم که توانایی نداشتند، به دست "جبهه خلق" این کارها را می کردند. یکی از این کارها نیز تخریب مرز شوروی با ایران بود که یک خرابکاری بود و با قوانین شوروی مغایرت داشت. اما، سردمداران "جبهه خلق" شعار می دادند که ملتمان به هم پیوست! مسکو و ک.گ.ب. هم خودش این جریان را مدیریت می کرد تا بتواند "جنبش خلقی" را سرکوب کند. علی اکرام همت اف، (از فعالان سرشناس تالشان جمهوری آذربایجان) می گوید در آن زمان هرچه تلاش کردم که جلوی مردم را از حرکت به سمت مرز ایران منصرف کنم، دیدم که ماشین متعلق به نیروهای مرزی شوروی که تابع «ک.گ.ب.» بود، در شهر حرکت می کند و با بلندگو مردم را به سمت رفتن به مرز تشویق می کند و توده مردم هم مانند سیل آمدند، مرا کنار زدند و رفتند و مرز را باز کردند. درگیری میان ارامنه و آذری ها در سومقاییت و باکو را هم «ک.گ.ب.» تدارک دیده بود و به دست مجریان محلی خود اجرا کرد. دستورات عبدالرحمان وزیروف هم که در آن زمان دبیر اول حزب کمونیست آذربایجان شوروی بود، اجرا نمی شد. زیرا، تمامی اطرافیانش می خواستند او را بلعند و تابع مافیای قدیم و وابسته به تیم حیدرعلی اف بودند و نهایتا هم در 18 ژانویه او را برکنار کردند.»

زرتشت علیزاده گفت: « در تجمع روز 13 ژانویه 1990 در باکو، ابوالفضل علی اف (ائلچی بیگ)، رییس "جبهه خلق" سخنرانی کرد و سه مطالبه غیرقانونی این جبهه را مطرح کرد: 1- برگزاری همه پرسی و خروج جمهوری آذربایجان از ترکیب شوروی. 2- قطع تمامی روابط اقتصادی با ارمنستان. 3- لغو خودمختاری قره باغ کوهستانی. جمعیت حاضر نیز دست زدند و هورا گفتند و اینطور وانمود شد که مردم این خواسته ها را دارند. پس از مطرح شدن این سه مطالبه غیرقانونی و احمقانه در 13 ژانویه 1990، درگیری با ارامنه روی داد و بعد هم قشون شوروی آمد و انسان ها را به گلوله بست و در زیر چرخ تانک ها له کرد. این وقایع، ضرورت ایدئولوژیک بازگشت حیدر علی اف به حاکمیت را پایه ریزی کرد. در واقع، از کارهای "جبهه خلق" به نفع بازگشت حیدرعلی اف به قدرت استفاده شد. برای بازگشت حیدرعلی اف به قدرت، باید حرکت های منطقی و ظاهرا طبیعی روی می داد. بایست "جبهه خلق" از یک "جنبش دموکراتیک مردمی" به یک چماق تبدیل می شد و با این چماق به سر عبدالرحمان وزیروف و سایر دبیرانی که از تیم "طایفه علی اف" نبودند، زده می شد تا این "طایفه" به حاکمیت بازگردد. »

زرتشت علیزاده افزود: « واقعه 20 ژانویه براساس دستوری که به ائلچی بیگ برای براندازی عبدالرحمان وزیروف داده شده بود، به وقوع پیوست. در واقع، رییس ائلچی بیگ هم حیدر علی اف بود. همان کسی که به خانواده ائلچی بیگ منزل مسکونی بخشیده است و در قبرستان مفاخر باکو برایش مجسمه نصب کرده است. زمانی که ایاز مطلب، نخستین رییس جمهوری پس از فروپاشی شوروی هم برکنار شد، وقتی همه اصرار داشتند که انتخابات ریاست جمهوری برگزار شود، ابوالفضل علی اف نظر دیگری داشت! ائلچی بیگ می گفت که انتخابات لازم نیست!، چون شما با هیاهو یک نفر را انتخاب می کنید و یک سال بعد هم با هیاهو او را برکنار خواهید کرد! بیایید یک شورای دولتی ایجاد کنیم و در رأس آن هم یک فرد دارای تجربه دولتمداری قرار بگیرد! در آن زمان هم، در جمهوری آذربایجان فردی که تجربه دولتمداری داشت، حیدر علی اف بود که در آن زمان رییس شورای عالی نخبوان بود.»

زرتشت علیزاده گفت: « درست است که فرمان حرکت ارتش سرخ به باکو را رهبران شوروی صادر کردند. اما، زمینه لازم برای آن را "جبهه خلق" به دستور حیدر علی اف فراهم کرده بود. پیش از آن هم، در دیدار میخائیل گورباچف، آخرین رهبر شوروی با جرج بوش پدر در کشتی تجاری "ماکسیم گئورگی" در سواحل مالت که گورباچف تمامی نظام سوسیالیستی را در مقابل آمریکا به باد داد، وقتی گورباچف از جرج بوش پدر پرسید که اگر شوروی در مقابل برخی نیروها مجبور به استفاده از زور باشد، واکنش آمریکا چگونه خواهد بود؟، بوش جواب داد که اگر شما علیه نیروهای دموکرات و مسالمت خواه از زور استفاده کنید، موضع آمریکا به شدت انتقادی خواهد بود، اما اگر علیه نیروهای مخرب و ناقض قانون، از زور استفاده کنید، ما آن را درک می کنیم! پس از آن، "جبهه خلق" مرز با ایران را تخریب کرد و در طرح غارت ارامنه مشارکت کرد و انگ را به مردم زدند و پس از آن هم مردم را به خیابان ها ریختند و مراکز نظامی و دولتی را محاصره کردند. به همین خاطر نیز وقتی ارتش سرخ آمد و در 20 ژانویه مردم را کشتار کرد، هیچ کس در دنیا پیدا نشد که بطور جدی از ما حمایت کند و حتی در همان سال به گورباچف جایزه صلح نوبل داده شد.»